

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Spiesz Zsuzsanna ügyvéd (7621 Pécs, Rákóczi út 35-37.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Nagy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nagy Róbert ügyvéd 7621 Pécs, Ferencesek utcája 20.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és a **II. rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen kezességen alapuló igény érvényesítése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. december 4. napján kelt 14.P.20.493/2008/33. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 34. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az I. rendű alperes (II. rendű alperessel egyetemleges) marasztalását 44.319.801 (negyvennégy millió-háromszáztizenkilencezer-nyolcszázegy) forintra, valamint 3.606.502 forint és 3.342.883 forint után az elsőfokú ítélet szerinti kamataira, továbbá 37.370.416 forintnak 2008. február 11. napjától a kifizetés napjáig terjedő évi 20 % ügyleti és évi 6 % késedelmi kamatára leszállítja.

Az ezen felüli fellebbezett részében az ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 600.000 (hatszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes ügyvezetője a II. rendű alperesnek, továbbá ügyvezetője volt a M Kft-nek is.

A M Kft. 2004-ben nagy összegű forint alapú hitellel rendelkezett, amelyet - a kedvezőbb feltételek miatt - svájci frank (CHF) alapú hitellel kívánt kiváltani. A devizahitelt nyújtó M Zrt. bankgarancia biztosításához kötötte a hitel folyósítását. Ennek érdekében a felperes és a M Kft. között 2004. december 27. napján bankgarancia vállalására megbízási szerződés jött létre a M Zrt. által DH61D267504000 számú deviza kölcsönszerződésre vonatkozóan, 263.240 CHF forint ellenértéke erejéig. A garanciavállalás 2004. december 27-én lépett hatályba és 2020. január 15. napjáig volt érvényes.

A M Zrt., mint hitelező a 2004. december 27. napján megkötött DH61D267504000 számú kölcsönszerződéssel 263.240 CHF összegű hitelt nyújtott a M Kft-nek forin hitel kiváltására.

A felperes a bankgarancia vállalását készfizető kezesség és jelzálogjog biztosításához kötötte. A garancia beváltása miatt a megbízónak (M Kft-nek) a takarékszövetkezettel (felperessel) szemben fennálló fizetési kötelezettségének biztosítására a felperes, továbbá az I. rendű alperes, mint magánszemély, valamint a II. rendű alperes készfizető kezességi szerződést kötött.

Ezt követően a felperes 2004. december 27. napján bankgarancia-vállalási nyilatkozatot adott ki a M Kft. és a M Zrt. között létrejött deviza kölcsönszerződésből eredő 263.240 CHF tőke és járulékai összegű fizetési kötelezettség teljesítéséért.

A M Kft. fizetési nehézségei miatt az I. rendű alperes kezdeményezésére 2005. november 11-én és 2006. december 28-án a deviza kölcsönszerződés módosítására került sor. Az első módosítással a kölcsön futamideje 2019. december 31-ről 2020. december 31-re módosult, míg a második módosítás a 2006. decemberében esedékes törlesztő részletet 2007. szeptember 30-ra ütemezte át, egyebekben a szerződés változatlan maradt.

A felperes a szerződésmódosítások után új garanciavállalási nyilatkozatokat adott ki.

A M Kft. 2007-ben a fizetési kötelezettségének már nem tudott eleget tenni, ezért 2007. október 26-án 17.550 CHF tőke, 5685,28 CHF kamat és 267,50 CHF költség erejéig a bank a garanciát a felperesnél beváltotta, majd 2008. január 25-én újabb 20.553,88 CHF összeg érvényesítésére került sor, mert az adós nem teljesített.

A M Kft. ellen 2008. január 25-én felszámolási eljárás indult, erre tekintettel a bank a kölcsönt 2008. február 5-én azonnali hatállyal felmondta. 2008. február 7-én felhívta a felperest, hogy az adott bankgarancia alapján 37.274.819 forint tőkét, 77.656 forint ügyleti és 37.375 forint késedelmi kamatot február 12-ig fizessen meg. A felperes 2008. február 11-én összesen 37.370.416 forintot a T Zrt-nek megfizetett.

A M Zrt. 2008. február 11. napján a felperesre engedményezte a M Kft.-vel szemben 2004. december 27-én keletkezett (az elsőfokú ítéletben tévesen 2006. december 28-ában megjelölt) kölcsönügyletből eredő követelését.

Teljesítése után a felperes az I. és a II. rendű alpereseket értesítette és felszólította, hogy a készfizető kezességi szerződésük alapján 44.339.135 forint tőke, 174.314 forint lejárt ügyleti kamat és 44.392 forint késedelmi kamattartozásukat fizessék meg. A felszólításnak az alperesek nem tettek eleget.

A felperes elsődleges keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte a fenti követelésének megfizetésére kötelezni az összegek kifizetésétől számított ügyleti és késedelmi kamataival együtt. Másodlagos keresetében a M Zrt. által rá engedményezett kölcsönigény alapján kérte az alperesek marasztalását.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a módosított kölcsönszerződésekhez a felperes új garanciavállalási nyilatkozatokat adott ki, amelyeket az általuk vállalt készfizető kezesség már nem biztosított. A hitelező a felperes által önkényesen kiadott későbbi bankgarancia alapján érvényesítette az igényét, ezért a követelésért az alperesek nem felelnek.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezte 44.557.841 forint tőke, ebből 3.606.502 forint tőke után 2007. november 5-től, 3.342.883 forint tőke után 2008. január 31-től és 37.389.750 forint tőke után 2008. február 7. napjától a kifizetés napjáig évi 20 % ügyleti és 6 % késedelmi kamatának a megfizetésére, továbbá 174.314 forint ügyleti kamatnak 2008. február 7-től a kifizetésig számított évi 6 % késedelmi kamatának és 2.436.735 forint perköltségnek a megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a M Kft. devizakölcsönéért vállalt bankgaranciához szolgált biztosítékkul az I-II. rendű alperesek készfizető kezesi felelősség vállalása. Mivel a M Kft. a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a hitelező a felperessel szemben a bankgaranciát beváltotta, ezért az alperesek, mint készfizető kezesek kötelesek helytállni. Bár a felperes valóban több garancianyilatkozatot adott ki, de a felperes által vállalt bankgarancia alapjául szolgáló szerződés és a tartozás azonos volt, a kezesek felelőssége az újabb bankgaranciák kiadásával nem lett terhesebb, ezért az alperesek nem mentesültek a kötelezettségük teljesítése alól.

Az elsőfokú bíróság az elsődleges keresetet teljesítette, ezért a másodlagos keresetet érdemben nem bírálta el.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és marasztalásának mellőzése érdekében az I. rendű alperes fellebbezett.

Az I. rendű alperes elsődlegesen arra alapította a fellebbezését, hogy a felperes és a M Kft. között 2004. december 27-én létrejött bankgarancia szerződést később

módosították, amely módosítás folytán a szerződés a kezesekre terhesebbé vált. A másodfokú tárgyaláson tett szóbeli nyilatkozatában már nem a bankgarancia szerződés, hanem a kölcsönszerződés módosítására alapította a fellebbezését, nem változtatva azon érvelésén, mely szerint a módosításhoz nem kérték a kezes hozzájárulását, illetve a módosított szerződés biztosítékául nem kötöttek újabb kezességi szerződést, így a módosított szerződéseket a kezességi szerződések már nem biztosították, ezért az I. rendű alperes a kezességi felelősség alól mentesült.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az I. rendű alperes fellebbezése túlnyomórészt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a fellebbezéssel érintett részében - helyesen állapította meg, és abból helyes következtetést levonva hozta meg az érdemi döntését.

Tévesen hivatkozik az I. rendű alperes a szerződésmódosításokra, illetve azoknak a felelősségét érintő hatására.

A felperes és a M Kft. között 2004. december 27-én létrejött bankgarancia szerződést a szerződő felek nem módosították. Módosításokra a M Zrt. és a M Kft. által kötött kölcsönszerződés került, amelyekkel a kölcsön futamidejét hosszabbították meg az adós kezdeményezésére és az ő érdekében. Erre tekintettel adott ki a felperes újabb, a módosított lejáráthoz igazodó garanciavállalási nyilatkozatokat.

A bankgarancia szerződésben a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy bankgaranciát vállal a M Kft-nek a M Zrt-vel szemben fennálló, kölcsönszerződésen alapuló tartozásáért arra az esetre, ha az adós a kötelezettségét határidőre nem teljesítette. Ezen szerződés alapján a felperes a garanciavállalási nyilatkozatot kiadta, majd azt a garanciavállalás végső időpontja tekintetében módosította, egy évvel meghosszabbította. A bankgarancia beváltására az eredeti garanciavállalás érvényességi idején belül került sor.

A felperes és az I. rendű alperes között létrejött készfizető kezességi szerződésben az I. rendű alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy amennyiben a bankgaranciát beváltják és a M Kft. az ebből eredő, a bankgarancia szerződésen alapuló kötelezettségeit a felperessel szemben nem teljesíti, maga fog a felperesnek teljesíteni. Ez a kezességi szerződés nem szűnt meg, illetőleg a kezes nem szabadult fel a kölcsönszerződés és a bankgarancia nyilatkozat lejáratí idejének módosítása miatt. A határidő meghosszabbításának akkor lenne csak jelentősége, ha a garancia beváltására a bankgarancia szerződésben, illetőleg az eredeti garancia nyilatkozatban meghatározott határidőn túl került volna sor. Ez azonban nem így történt, ezért az I. rendű alperes, mint kezes helytállási kötelezettsége szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felperes hosszabb lejáratí időre

vállalt bankgaranciát. Nem szűnt meg tehát az I. rendű alperes kezesi felelőssége, ezért az adós helyett köteles teljesíteni.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a felperes a 12. sorszámú beadványában keresetét leszállította 44.319.801 forintra azzal, hogy az eredetileg 37.389.750 forintban megjelölt tétel helyes összege 37.370.416 forint, amely összeget 2008. február 11-én fizetett ki, így ez a késedelmi kamat követelésének kezdő napja. A módosított keresetben már nem szerepelt a 174.314 forint lejárt ügyleti és a 44.392 forint lejárt késedelmi kamatkövetelés. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.215.§-át sértő részében a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az I. rendű alperes marasztalását a módosított kereseti kérelem szerint leszállította, egyéb fellebbezett részében pedig azt helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni.

A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a másodfokú eljárásban ténylegesen elvégzett munkával arányban, állapította meg.

Az I. rendű alperes illeték-feljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért a fellebbezésére az eljárási illetéket lerónia nem kellett. Fellebbezése azonban sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése, valamint az Itv.74.§-ának (3) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az államnak megfizetni.

P é c s , 2010. szeptember 9.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró